

GAZETA TRANSILVANIEI

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRAȘOV
Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
unui comitet de redacție.
Atelierile tipografiei „Astra” Tf. 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 3.

STEAG RIDICAT LA
1838

GHLBARITIU

ȘI SFINȚIT DE LUPTLE PURTATE SUB CUTELE LUI
DE ATAȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU

MUREȘENII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV.

B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 Tf. 1513
Abonamentul anual lei 300 Autorități și Societăți lei 600.
Anunțuri și reclame după tarif

Nr. 32 Inreg. Trib. Brașov S. II No. G. II. 71/942

26 Aprilie 1942

Anul 105

Cu mai multe fețe

de I. Bozdog

Cu două fețe era Janus, cel care cunoștea trecutul și prevedea și viitorul, dar el era zeu.

Cu două fețe este și omul care-ți zâmbește în față și te arde la spate, sau cum l-a definit înțelepciunea poporului: care, una zice și alta face, deci un om slab, un om de nimic.

În lumea mai subțire acest specimen este considerat numai om de caracter slab, ceea ce echivalează tot cu om de nimic, spus mai pe viclenie, căci firea unui individ numai una poate fi.

Nu voiu alambica și nu am intenția să clasific nici indivizi nici neamuri după greutatea specifică a firii sau caracterului lor, căci în această măiestrie eu nu cunosc decât o măsurătoare. Nu îmbrac nici vâlul indiferenței, nici al neștiutorului ci, lăsând această grijă „specialiștilor” de laborator, care alcătuiesc neamuri din părți și firi deosebite, cărora li se poruncește același fel de a fi și de a gândi, refuz să concep cu mintea mea românească orice compromis în această materie.

Sunt apoi indivizi cu și mai multe fețe. Ei bine, aceștia sunt o adevărată pacoste pentru vecini, sat, țară și neamuri.

Ți-e vecin și, după vorbe, lumea îl ține om bun. Se înfruptă la masa ta, abia poți trage zăvorul seara târziu după el, căci se lipește și cu vorba și cu statul. Te descoase, și-ți vede în fundul inimii, de necazul tău află tot satul. El și l-a făcut, el și-l vântură prin sat ca o pe-deapsă de care râde, și tot el împinge la bănuțelii contra altuia. Când simte că ai prieteni adevărați, se furișează lângă ei, te laudă cu jumătate de gură, ca apoi să poată strecura veninul printre stropii de laude. Cu dușmanii tăi e una, pe ascuns.

Asigură pe toată lumea de prietenia și bunăvoința sa. E neputincios și viermănos și te-al lipsi și tu și altul de a-l mai vedea, căci își schimbă părerile după fețele curcubeului.

Când e cineva la necaz, nu pune umărul să ajute, iar dacă e nevoit să dea o mână slabă de ajutor, strigă peste tot satul, că fără ajutorul lui nimic s'ar alege de toți, și la capăt vrea să aibă cuvânt cu greutate.

Pâne ca a lui nu este mai bună, dar ea n'ajunge decât pentru căsenii lui, viteaz ca el încă nu s'a născut, dar se apără cu sângele argașilor săi, dreptatea lui e temelie de lume, iar curtea lui besnă de închisoare. Cinstea lui? Dacă o bănuiești înfunzi oca. Ar vrea să stea la scaun de judecată cu cel mai puternic, cărora li se socoate egal, ca să măsoare și el dreptate altora, dar mai ales să mai poată hărtăni ceva ca la alte pomeni.

Cu cel tari ține de frică, fiindu-i inima legată de cei cu așezări boeresti, de care e legat prin rudele sale deochiate în fața celor cu care se tutuește și sărută acum. Cu cei ce s'a îmbrățișat ieri azi e încrunțat și-i ține sub călcăiu, să-i învețe minte, iar celor ce nu le poate urla ura sa, le mârâie și calcă'n picioare grădinile, le risipește boarfele și stâlcește căsenii rămași în grija sa.

În limbaj convențional nu i se spune om, ci cameleon. Noi îl vom considera însă făcarnic, de care ne ferim și-l așteptăm să ne vină la timpul său la socoteală.

Gazetăria noastră

de Dr. N. Căllman

S'a vorbit și scris mult în ultimul timp despre gazetărie. Reorganizarea presei și a gazetarilor este luată de conducerea statului între problemele de stat care-și așteaptă rezolvarea.

O reorganizare a presei noastre era foarte necesară. Să o numim sau nu a patra sau a nu știu câta putere în stat, cum a fost numită presa, un lucru este sigur, că ea reprezintă azi în toate țările civilizate unul din mijloacele de propagandă cele mai puternice. Nici cartea și niciuna din instituțiile de propagandă culturală ale statului nu pot produce atâta bine sau atâta rău, cât poate produce presa. Nu e sat destul de îndepărtat în care să nu ajungă gazeta. Nici cel mai amărit sat nu mai poate trăi azi fără citirea gazetei.

Noi, în copilăria noastră, am trăit timpurile în care scrisul de gazetă era sfânt, sfânt pentru cel care scria, ca și pentru cel care citea.

Cei care luau pana în mână să scrie, o înmuiau în sângele și suferințele trecutului și o însuflețeau de nădejdi și credințele viitorului. Reprezentanții presei erau plini de cel mai curat idealism și naționalism, cu o dărzenie, care nu cunoștea nicio piedecă și nicio greutate, erau caractere, care nu știau ce sunt transacțiile și târgurile cu problemele sociale și naționale. Ei înfruntau temnițe, dar nu se abăteau dela adevăratul drum al românismului.

De aceea scrisul lor era slovă sfântă pentru cititor, iar ei se bucurau de cea mai desăvârșită încredere.

Am trăit apoi și timpul când, în mare parte, scrisul gazetăresc era o bălăbăceală în toate murdăriile sociale și internaționale. Nu mai exista nimica sfânt. Nici probleme, nici adevăruri,

nici oameni. Partea cea mai mare a ziaristilor era o simplă marfă de cumpărat. O cumpăra acela care dădea mai mult. O lipsă totală de caracter. Scriitorii recunoscuți, ziaristi talentați își valorificau conștiința în monedă. Ple-dau azi pentru ceea ce combăteau ieri. Rolul lor de căpetenie era să laude și glorifice oameni și cauze, chiar dacă acestea erau în contra intereselor sociale și naționale și în contra conștiinței și convingerii lor. Slova scrisului nu mai acoperea nici sentimente, nici convingeri, și nici interese obștești și naționale. Ea era un simplu decor de fiecare zi și pentru cel care o spunea ca și pentru cel care se spunea. Toate partidele se întreceau în aruncarea din teascurile presei a acestei maculaturidecor. Iar guvernele plăteau bani scumpi pentru ea.

Așa a fost pierdută încrederea în scrisul gazetăresc. Lumea citea gazetele, dar nu mai credea în ceea ce se spunea în ele. Fiindcă nu e destul ca un gazetar să fie talentat și să scrie frumos. Cuvântul scris va prinde, va putea influența pe alții, și va putea deveni idee și faptă numai atunci, dacă omul care-l scrie, va avea pe lângă cuvântul frumos și puterea morală, care să poată da vieță cuvântului scris. Fără aceasta cuvântul gazetăresc scris este o floristică, foarte trecătoare, de primăvară.

De aceea este necesară reorganizarea presei.

Noi dela această gazetă, partea cea mai mare, nu suntem gazetari de profesie. Ne spunem cuvântul în problema presei, nu cu gândul să apărăm interese profesionale, strâmte și egoiste. Nici alte interese n'avem de apărut. Gazeta noastră și oamenii dela ea s'au pus și vreau să rămână numai în ser-

viciul națiunii. Dar pe aceasta vreau să o servească nu numai cu vorbe frumoase, ci cu tot sufletul și devotamentul lor, iar patrimoniul sfânt, încredințat lor, vreau să-l apere cu toate riscurile și cu toate greutatele.

Scopul de căpetenie al reorganizării presei va trebui să fie în primul rând punerea ei în adevărata funcție, pe care trebuie să o îndeplinească în stat, ca cel mai puternic mijloc de propagandă culturală, socială și națională. De aceea în statul viitor nu vor mai putea fi două feluri de presă, după cum era în statul trecut. Una care să mănânce banii statului și să arunce în lume maculatură, citită numai de cei interesați. Iar alta care să susțină toate cauzele drepte naționale și sociale și să lupte cu toate lipsurile și cu toate mizeriile.

Toată presa statului nou, care este acum în creare, va trebui să servească, fără nicio abatere, interesele întregii comunități românești. Pentru acest serviciu însă, statul va trebui să-și dea toată contribuția, după cum și-o dă din belșug pentru celelalte mijloace de propagandă pe care le susține azi. Contribuția statului va trebui dată pentru întreaga presă care va ști să se încadreze și să se pună în serviciul națiunii. Fără nici o excepție. Va fi exclusă dela contribuția statului numai presa care nu va ști să se pună în serviciul națiunii.

Prin această măsură presa n'ar mai fi la dispoziția și hatărul unor oameni, trecători, ci ar fi la dispoziția statului și a națiunii. Și astfel și-ar putea îndeplini cu toată puterea importantul rol de propagandă pe care-l are.

FOILETONUL „GAZETEI TRANSILVANIEI”

Morminte fără cruce Savu Cimpoeșu

de S. Tamba

Treceam în amurgul unei zile de astă-vară spre Gruitul gurguielor cu cruce și fără cruce la căpătâi. În dreapta, pe la mijlocul pantei domoale care urcă spre „progadie”, sub un povârniș, un petec de loc semănat cu pietri, rămas parcă de pe vremea miticilor Philemon și Baucis. Nimic pe el sau în juru-i ce ar putea deștepta curiozitatea cuiva. De aceea, când m'am oprit vădit îngândurat în fața lui, doi tineri care tocmai treceau în direcție opusă, mă priviră întrebători, neînțelegând ce-am putut descoperi printre pietrele a-

celui locșor paragină, la margine de drum, de mi-am lipit ochii de el...

De unde era să știe acești tineri că acolo, cu câteva decenii în urmă, vecuia într'o bojdeucă groparul satului, Savu Cimpoeșu și că acea bojdeucă sărăcăcioasă de-atâtea ori ne strânsese în jurul ei pe noi, copii de-atunci! Cum ne aduna și „atelierul” de bărbierit de pe marginea râului, din dreptul lui Pătru Comșe, — atelierul din aer liber al lui Pătru Țiganu. Sau cum ne strângea după el — suită care ridica satul în slavă — un alt faraon,

Onea al Mare, ori de câte ori ducea, din ordin oficialității, pe cineva „cu șupa”.

Ființe umile, peste amintirea cărora de mult s'a cernut cenușa uitării, deși unele din ele și-au avut rolul lor în evoluția civilizației satelor noastre, unul fiind groparul, altul bărbierul și fierarul lor, al treilea strângătorul hoiturilor și valorificatorul pielor acestora ș. a. m. d., — roluri mai puțin de desconsiderat decât al multora dintre cei „cu vază”, a căror trecere prin viață s'a mărginit la tocarea a ceea ce le agonisiră părinții, fără ca ei să aibă ambiția unei singure fapte de interes obștești la activul lor. Cu toate acestea, amintirea celor din urmă trăiește încă, dacă nu în altă parte, în procesele verbale ale diferitelor comitete. Peste amintirea celor dintâi, însă, dacă n'am mai improspăta-o noi cei a căror bună dispoziție de-atâtea ori a fost prilejuită sau stimulat de ei, s'ar lăsa grea cortina uitării de veci.

Și n'ar fi cu dreptate.

In legătură cu românizarea

Virgil V. Bransce

Sub acest titlu d-l ing. Ionel Floașiu publică în revista „Transilvania” din Februarie—Martie a. c. un foarte interesant articol despre problema românizării vieții economice. Este foarte bine ca această problemă care, la fel cu redresarea morală a țării, a ajuns de o însemnătate vitală pentru noi, să fie studiată sub toate aspectele ei.

Cadrul unui articol de ziar nefiind suficient pentru a discuta toate chestiunile atinse în studiul amintit mai sus, ne vom mărgini aici numai la unele aspecte ale acestei probleme.

Autorul, după ce arată stadiul în care se găsește românizarea și ce măsuri ar trebui luate, ajunge la concluzia că pentru rezolvarea acestei probleme este necesar un timp îndelungat și o serioasă pregătire.

Este desigur adevărat că o românizare făcută „peste noapte” și cu elemente necorespunzătoare ar desorganiza în parte viața economică. Dar nu este mai puțin adevărat că în situația în care suntem nu mai avem timp pentru o evoluție lentă. Până acuma, elementul românesc a fost ținut în mod artificial în afara întreprinderilor industriale și comerciale, în mare parte străine, care nu voiau să angajeze Români, cu toate că este un fapt recunoscut că lucrătorii români sunt superiori în ce privește priceperea și inteligența față de lucrătorii proveniți din neamurile conlocuitoare.

Așa încât acuma este vorba de o reparație care se cuvine elementului românesc, ținut atâta timp în inferioritate, iar în timpuri cu ritm revoluționar, cum ne este dat să trăim acuma, dacă nu ții pas cu ele și dacă ai o evoluție prea înceată ajungi să fi întrecut de toți și te condamni singur la pierire. De altfel nu trebuie să uităm că majoritatea așa zisilor specialiști străini sunt fără pregătire serioasă și nu este prea mare greutate ca să fie înlocuiți.

În continuare, autorul articolului susține cu multă dreptate că adevărata românizare trebuie începută prin o pregătire serioasă a elementului românesc încă din școlile de ucenici și că elevii să se

recruteze dintre Românii etnici, cel puțin în proporția populației românești majoritare. Dar realitatea este că cele mai multe întreprinderi străine nu fac nici acum acest lucru, deși se poate foarte curând întâmpla să se realizeze ideea formării de state etnice, urmată de un schimb de populație — de altfel idealul către care tinde noua ordine în Europa, — așa încât se va ajunge în mod fatal la o înlocuire rapidă a elementelor străine. Pentru a face față acestei situații credem că numai o intervenție directă a statului în viața economică poate garanta formarea din vreme a unui personal românesc bine pregătit.

În ce privește înlocuirea Evreilor, autorul preconizează ca aceasta să se facă treptat și numai cu elemente românești bine pregătite. Această măsură ar fi foarte bună, dar e necesară o garanție că la spatele acestei prelungiri să nu se ascundă o menținere a Evreilor chiar în dauna unor Români mult mai capabili și mai bine pregătiți.

Iar în chestiunea românizării capitalului, credem că aceasta este una din cele mai importante părți din programul de românizare. Credem că românizarea personalului nu poate fi separată de cea a capitalului, fiindcă altfel nu s'ar obține decât o plasare de elemente românești în întreprinderi, dar nu se aduc bogățiile țării în patrimoniul național. Desigur, românizarea capitalului este cu mult mai complicată decât a personalului dar e limpede că numai atunci se va realiza ceva util, când problema se va rezolva în întregime, din toate punctele de vedere. În ce fel se va rezolva problema românizării capitalului e greu de știut acuma dar, probabil, — în conformitate cu spiritul timpului și cu doctrina statului totalitar — nu se va face o simplă trecere a capitalului dela unii la alți particulari, ci se va căuta o cât mai largă participare la beneficii a păturilor producătoare și o eliminare a intermediarilor. Fiindcă numai așa, această operațiune va însemna, nu numai îmbogățirea câtorva indivizi, ci un real progres economic și social al întregii națiuni.

Un proiect politic semnificativ din 1904

de A. A. Mureșianu

Înainte ca „antantele” sau „înțelegerile” franco-engleze și franco-ruse dela începutul acestui veac să fi condus la întemeierea „triplei antante” și a alianței formale franco-anglo-ruse din marele războiu trecut, nu se putea zice că relațiile dintre Franța și Germania ar fi fost cele mai rele. Încă cu prilejul tratatului de garanță reciprocă din 1908 dintre statele litoralului nord-vestic al Europei (Franța, Belgia, Danemarca, Germania, Suedia și Marea Britanie) s'a încheiat o învoială specială între Franța și Germania „condusă de dorința de a întări legăturile de prietenie și vecinătate dintre cele două țări și de a contribui astfel la menținerea păcii generale”.

Wilhelm II, numit pe atunci „împăratul păcii” nu și-a putut ascunde simpatia sa față de limba și cultura franceză, moștenită, fără îndoială dela străbunul său „marele Fritz”, și nu o dată își manifestase dorința făuririi „unei alianțe decisive între cele două popoare care să ocrotească drepturile fiecăreia din ele și să pună un sfârșit fratricidului”, precum se exprimase o dată reprezentantului ziarului „Opinion” din Paris, profesorului Mabilieu.

Indemnuri pașnice și planuri ideale porniră însă și din mijlocul intelectualității franceze și între acestea nu puțin senzație au făcut articolele apărute în anul 1904 în ziarul „Européen”, care lansară, nici mai puțin, nici mai mult, decât ideea unei confederații și uniuni personale între cele două țări.

Cel dintâi articol fu al savantului francez Vacher de la Poughe care își exprima convingerea că planul înființării unui „imperiu al Occidentului” este „singurul mijloc de a putea evita rusificarea întregii Europe”.

Ideea, zicea el, deși paradoxă la aparență, totuși nu este imposibilă căci „de realizarea ei atarnă soarta civilizației apusene”. Republica n'a satisfăcut așteptările Franței și ea se menține numai grație neputinței partidelor

monarhice și a slabei considerații de care se bucură reprezentanții vechilor dinastii.

Este în fond ideea dinastiei străine realizată cu succes în România de ieri.

Articolul lui Vacher de la Poughe a format obiectul unui studiu mai amănunțit, apărut în același ziar și datorat publicistului Henry Mazel.

Mazel găsea modelul în mic al acestei viitoare alianțe și confederații franco-germane în însăși clasicele țări cu populație mixtă franceză și germană: Elveția și Belgia. De ce să nu se poată rezolva, zicea el, chestia Alsaciei și Lotaringei în modul admirabil, în care ea a fost rezolvată, așa zicând de natură, în cele două țări amintite. Ca țară autonomă cu deplină îndreptățire națională a celor două națiuni, după regiuni, Alsacia și „Lorraine” ar putea deveni din nou „inima Europei ca pe vremea Carolingilor”. Și poate că suveranul „Imperiului Occidentului” își va alege reședința chiar în această țară, care ar simboliza de aici înainte înfățișarea dintre cele două mari națiuni.

După înfăptuirea aceasta nu ar mai exista nicio cauză de neînțelegere dintre francezul Bayonne și guvernul Danzig, precum nu există cauză de neînțelegere în Elveția între germanul Zürich, și franceza Geneva sau în Belgia între francezul Anvers și germanul Lüttich (Liège). „Problema, sfârșește Mazel, este delicată și grea, însă după mine ea nu este nerealizabilă”.

Valoarea pozitivă a ideilor bătrânilor publiciști francezi, care păreau atunci atât de utopice, a fost dovedită și verificată prin scurgerea timpului. Apropierea și împăcarea franco-germană impusă de necesitățile inexorabile ale instinctului de conservare al Europei, este astăzi o realitate tot mai vizibilă, care se apropie din ce în ce mai mult de ținta ei inevitabilă.

Omul propune, dar Domnul dispune

de Ion Berciu

Multe s'ar putea broda pe scheletul acestei zicale, atât de umane și atât de creștine.

Ea țâșnește din înțelepciunea populară, care nu poate greși niciodată.

Însăși antichitatea pentru a arăta fragilitatea planurilor omenești, în luptă cu mersul lumii, a pus deasupra tuturor o zeităte oarbă și inexorabilă, care poruncește prin neînduplecarea ei, chiar și zeilor nemuritori: Destinul, Fatum, crudele Moire.

Din numărul impresionant de dovezi comune, la îndemâna oricui, din multele pilde istorice, socotesc mai potrivit să aduc o „dovadă” consemnată de istorie, dar prezentată de un mare poet francez.

Este vorba de Victor Hugo, poetul și luptătorul politic francez, din epoca postnapoleoniană.

Hugo vrea să arate soarta dureroasă a lui Napoleon II, fiul marelui geniu militar, politic și literar, Napoleon I, care și astăzi continuă a răscoli imaginația istoricilor și a oamenilor conducători de popoare.

Era în anul 1811, când se naște Regele Romei, speranța cea mai legitimă a lui Napoleon.

Popoarele umilite sunt copleșite de eveniment. Viitorul părea asigurat.

Împăratul extaziat, ca un călător ce privește frumusețea unică a panoramei ce se întinde la poalele muntelui, pe creasta căruia stă, strigă, plin de mândrie:

„Viitorul întreg este al meu: sunt stăpânul destinului”.

Un glas, din adâncuri, răsună însă nemilos:

„Viitorul nu aparține bietului muritor, Sire: el este numai în stăpânirea lui Dumnezeu”.

Ce a urmat știm cu toții: 1812, Elba și Sfânta Elena.

Este tragedia vieții umane și poate și măreția ei a nu putea să te înalți, ca Phaeton, înnebunit de sborul prin azur, decât până aproape de soare, fiindcă altfel ar fi periclitat întreg universul, și în chip necesar trebuie să isbească însuși Jupiter cu fulgerul său.

Pentru individ sau indivizii orbii de strălucirea nălucii amăgitoare a succesului permanent, ușor determinați a călca în picioare drepturi și vieți, pentru a satisface ambiții, putem de sigur avea înțelegere și admirație, dar gândul uman, gândul izvorit din armonia ideilor nobile, care mișcă viața națiunilor, în mers evolutiv și natural, ne îndeamnă să fim de partea celor ce știu că acest glas venit din adâncuri este glasul marelui speranțe și al dreptății dumnezeiești, este avertismentul dat de Dumnezeu, că nedreptatea, oricare ar fi ea, nu poate dura: vine clipea ispășirii.

Strigă Împăratul:
„L'avenir!, l'avenir!, l'avenir est à moi!”

Răspunde glasul dreptății:
„Non, l'avenir n'est à personne, Sire”!

LUMEA *argă*

Economisirea metalelor prin folosirea produselor sintetice.

G. Matulat, conducătorul secțiunii produselor sintetice ale Oficiului chimic al Reichului, publică o dare de seamă asupra economisirii de metale prin folosirea produselor sintetice. Astfel, numai în anul 1940 au fost utilizate aproximativ 70.000 tone de produse sintetice în locul fierului, oțelului și plăcilor din alte metale. Greutatea specifică a produselor sintetice, care pot înlocui metalele este între 1,3 și 1,8. Greutățile specifice metalelor celor mai utilizate sunt în medie cu mult superioare; se poate presupune deci că cel puțin o cantitate de patru ori mai mare, aproximativ 300.000 tone de fier, oțel și alte metale, au putut fi astfel economisite.

7 francezi decorați cu crucea de fier.

Presa pariziană comentează viu distincția acordată unui număr de șapte soldați din Legiunea voluntarilor francezi, care au primit Crucea de Fier pentru acte de vitejie în lupta împotriva bolșevismului. Este vorba de un maior, doi locotenenți și patru soldați, al căror eroism poate servi de exemplu celorlalți.

Maiorul, Lacroix, a păstrat o poziție sub un crâncen atac inamic, deși era rănit și gerul mușca groaznic. Soldatul Villard, deși rănit și rămas fără armă, a luat o armă a unui camarad căzut și a condus atacul până în punctul ordonat. Soldatul Delrieu, în vârstă de 41 ani, a ținut legătura cu formațiunea germană alăturată, sub un aprig foc al inamicului, continuând să lupte până a fost grav rănit și transportat în spatele liniei de luptă.

(ESS).

SERIA DE STAT

POIMĂINE

TRAGEREA Clasei I-a a LOTERIEI a 27-a

după un plan nou de îmbogățire! Luați-vă lozuri!

Primăria Municipiului Brașov

No. 11107/1942

Serv. Financiar și
Bir. Aprovizionării**Ordonanța No. 21/1942**

pentru distribuirea nouilor cartele
individuale pentru articolele de pri-
ma necesitate

Noi Primarul Municipiului Brașov,
In baza drepturilor conferite nouă
de legea administrativă și în conformi-
tate cu ordinii subsecretariatului de
stat al aprovizionării armatei și a po-
pulației civile, oficiul raționalizării
consumului Nr. 2222/1942.

Ordonanță

1. Distribuirea cartelelor indivi-
duale pentru populația de pe teritoriul
Municipiului Brașov, începând cu data
prezentei publicațiuni se face în felul
următor:

a) Dreptul la cartela individuală
il au toți locuitorii de ambele sexe cu
domiciliul stabil în Brașov, adică acei
ce sunt trecuți până la data prezentei
ordonanțe în Fișa cărții imobilului în
care locuiesc.

Persoanele care se stabilesc în
Brașov venind din alte localități după
data prezentei ordonanțe, vor primi
cartelele după 15 zile (cincisprezece)
dela sosirea lor în localitate.

b) Formalitățile pentru obținerea
cartelelor individuale trebuiesc îndepli-
nite în intervalul de timp dela data
prezentei ordonanțe până la 30 Aprilie
1942, de proprietarii caselor sau de
administratorii giranți pe a lor perso-
nală răspundere, fiind ajutați la aceas-
tă lucrare de locatarii imobilelor res-
pective.

Cartela se va elibera de biroul
respectiv al Primăriei. Dacă propieta-
rul refuză să facă declarație pentru
chiriașul său, acesta poate face singur
declarația, făcând mențiune de refuzul
proprietarului și procedând ca și în
cazul când declarația s'ar face de pro-
prietar.

1. Formularul de declarație se
obține în mod gratuit, la:

a) Oficiul Local de Turism pen-
tru Cetate și partea centrală.

b) Biroul autobuselor comunale
din Piața Unirii, pentru cartierul Schei.

c) Sucursala taxelor comunale;

d) din strada Gării pentru cartie-
rul Blumăna

e) din strada Zizinului pentru car-
tierul Blumăna

f) din strada Lungă pentru cartie-
rul Brașovul-vechiu.

g) din Dârste pentru Noua, Dârste
Timiș.

h) la oficiul parohial din Stupini
pentru Stupini.

2. Formularul de declarație se
completează pe ambele exemplare cu
cerneală. Inscrisura persoanelor pe for-
mular se va face pe apartamente con-
form cărții de imobil.

3. Declarația împreună cu cartea
imobilului se prezintă pentru viză la
circumscripția respectivă de poliție
care certifică înscrierea solicitatorului
la cartea de imobil și data când ea
s'a făcut.

La Stupini certificarea se face de
S. S. Preotul C. Constantin

4. Ridicarea gratuită a cartelelor
tuturor persoanelor cuprinse în decla-
rație o face proprietarul imobilului sau
acela care îndeplinește formalitățile
conform lit. b alin. 1.

Un exemplar semnat de capii fa-
miliei în dreptul apartamentului ce
ocupă rămâne la proprietar după ce
va fi vizat. Exemplarul fixat de pro-
prietarul imobilului se reține la Biroul
de aprovizionare.

Ridicarea cartelelor se face pentru
Cartierul Cetate la camera Nr. 4.
Cartierul Schei " 5
" Blumăna " 3
" Brașovul v. " 10

Proprietarii imobilelor din Stupini
dela S. S. preotul C. Constantin din
Stupini.

Proprietarii din Noua, Dârste, Ti-
miș dela sucursala biroului taxelor co-
munale din Dârste.

5. Cartelele individuale, complec-
tate cu toate datele cuprinse pe pagina
a 2-a a copertei proprietarul le predă
capului familiei apartamentului din
imobil, care va semna de primirea car-
telelor în rubrica rămasă pentru sem-
nături din exemplarul 1 al declarației.

Pe cartelele eliberate locuitorilor
evrei, proprietarul va trage o dungă
groasă neagră transversal peste coperta
cartelei în față.

II. Acei ce vor refuza fie com-
pletarea declarațiilor, fie colaborarea
cu proprietarul pentru îndeplinirea for-
malităților de mai sus, cad în penali-
tățile cuprinse în Legea pentru comba-
tarea Sabotajului Economic, pierzându-
și dreptul la cartele pe timp de 1 an.
Brașov, la 20 Aprilie 1942.

Primar:
Dr. N. G. V. Gologan

Secretar General,
Dr. V. Voicu

LOTERIA DE STAT COLECTURA

AJUTĂ-ȚI SOARTA...

Fiecare om are noroc. Cu o condiție
...să-i țină calea. Jucați la Loterie
și norocul vă va eși în cale.

LEI 256.310.000

împarte Loteria de Stat prin
NOUL PLAN AL LOTERIEI 27-a.

NOU! 50 PREMII DE CONSOLARE
IN VALOARE DE LEI 10.000.000

In cazul cel mai fericit se poate câștiga
Lei 10.000.000

LOTERIA DE STAT PE CLASE

TRAGEREA CL. I A LA 30 APRILIE ȘI 1 MAI 1942

Dr. D. Găldău

nemobilizabil
medic primar radiolog

Cons. 8-10^{1/2}
5-7

Str. Virgil Oniștu No. 4.

Căminele culturale ale Astei-
Brașov, care au făcut cerere pentru
a li se aproba aparate de radio și
încă nu le-au ridicat, sunt rugate
a-și trimite delegatul la sediul des-
părământului nostru din B-dul Re-
gele Ferdinand nr. 12, pentru a le
transporta.

Citiți cel mai vechiu ziar
Gazeta Transilvaniei

Informațiuni

O rugăminte

Suntem plăcut impresionați de atențiunea ce se dă gazetei noastre și de către cititorii noștri și de către numeroase ziare și reviste care urmăresc și reproduc des articole de ale colaboratorilor noștri.

Rugăm însă pe toți care ne fac cinstea reproducerii diferitelor articole să semnaleze locul primei publicări, cel puțin cu inițialele **G Tr.**

Rugăminte o adresăm numai publicațiilor din teritoriile libere.

*

Conferințele Extensiunii Academice

Duminecă, 26 Aprilie a. c. va vorbi în sala festivă a Camerii de Comerț d-l prof. I. N. Evian, dezvoltând subiectul *Politica prețurilor și scumpirea vieții*.

Prin excepție conferința se va ține de astă dată la ora 5 p. m. și nu la ora 11.30 a. m. ca de obicei.

*

Terenuri virane pentru cultivare

Camera de muncă Brașov aduce la cunoștință membrilor săi, doritori de a lua terenuri virane pentru cultivare, că se pot adresa Camerii în orele de serviciu, unde li se vor da lămuririle necesare, până cel mai târziu la 30 Aprilie 1942.

*

Convocare

Se aduce la cunoștință că Adunarea generală ordinară a Comitetului liceului de fete „Principesa Elena” se va ține Duminecă 26 Aprilie a. c. orele 11 a. m. în amfiteatrul școlii din Brașov pentru votarea bugetului pe anul 1942—43.

Dacă numărul membrilor prezenți nu va fi cel legal, jumătate plus unu, adunarea se amână pentru Dumineca următoare, 3 Maiu, orele 11 a. m., când se va ține cu orice număr de membri prezenți.

*

Rectificarea pensiilor civile și militare

Pensionarii civili și militari din Brașov, sunt rugați să depună imediat carnetele de pensii la Adm. Fin. Brașov, biroul pensiilor.

Spre a nu suferi întâzieri plata pensiilor, este în interesul pensionarilor să depună cât mai urgent carnetele.

*

Concert

Institutul de cultură Italiană din România, secțiunea Brașov, invită pe toți iubitorii de muzică la Concertul dat de

„Trío di Trieste”

în seara de 26 Aprilie 1942, orele 20.30 în Sala „Redoute”.

*

Marele Stat Major, a aprobat ca termenul prevăzut de art. 52 din Regulamentul Legei Portului Armelor, publicat în Monitorul Oficial, No. 71 din 24 Martie 1942, în lăuntru cărui se poate cere preschimbarea permiselor de de port-armă de vânatoare să fie prelungit cu 90 zile, cu începere dela data sus menționată.

Cronica Războiului

de **Mardare Mateescu**

Preludiu...

Innăbușite și profunde, ca și clocotele din măruntaiele pământului, răzlesc din când în când veștile despre marile pregătiri în vederea campaniei din anul acesta. Ecoul lor nu se împrăștie în eter, ci asemeni unor imense valuri subterane sguđuie scoarța pământului și ne face să înțelegem că ceea ce a fost până acum nu se poate compara nici pe departe cu ceea ce va veni. Innăbușit și profund, sgomotul războiului în pregătire îl ghicim mai mult, decât îl surprindem cu jăuzul, dar ceea ce presimțim ni se pare aievea, ca și cum privirea ar însoți lungile coloane de tancuri și tunuri motorizate, valurile de bombardiere și avioane de vânatoare, lungile șiruri de chesoane și nesfârșita linie de ostași cu arma la picior. Ochii închipuirii noastre dau viață unor imagini bănuite numai, dar sufletul nostru e sigur că nu se înșală; că zilele care se scurg în atmosferă de furtună sunt preludiul marii lupte de eliberare și descătușare a lumii.

După zilele mohorite, de suferințe grele, de efort supraomenesc, de grijă și incertitudine, se arată zorii vremurilor bune din care trebuie să se nască o lume închinată muncii și țelurilor naționale. O lume

bazată pe camaraderie și înțelegere reciprocă, în sânul căreia străduințele milenare ale protagoniștilor civilizației să obțină conturul lor umanitar și să poată împărtăși din esența lor întreaga omenire. O lume pe care să nu o mai preocupe mirajul aurului, ci numai ridicarea prin efort colectiv a marii familii naționale.

După lunga așteptare pe care ne-au impus-o zilele de iarnă, și după înfrigurata așteptare a îmbunătățirii timpului, ascultăm cutremurați de emoție svonul innăbușit al frontului în pregătire. Ne minunăm cât de simplă este realitatea, și ca într'o dramă clasică, îi căutăm profunzimea semnificațiilor, nerăbdători să deslușim viitorul.

Contează oare amănuntele, în fața unui final îmbucurător? Contează jertfele, atunci când încheierea e o apoteoză a celor mai fierbinți năzuințe? Ele pot doar să înfrumusețeze cronicile și se întărească sufletele viitorimii, dar nouă, celor prezenți, ne jalonează un drum drept și fără șovăire. Asistând la preludiul marii bătălii, privesc cu încredere înainte, gata de luptă, gata de jertfă, pentru o lume nouă.

Ofensiva germană pe frontul din răsărit

După perioada de activitate încetinită din cursul iernii, constatăm în ultima vreme o activitate tot mai vie a forțelor germane, cu acțiuni ofensive și operațiuni de încercuire. După încercuirea și nimicirea unităților care făceau parte din armata 33-a sovietică, un alt grup de forțe sovietice a fost decimat în sectorul central al frontului. Deasemeni, în sectorul de nord, în cursul unor acțiuni ofensive, Germanii au cucerit mai multe localități.

Trebuie să ținem însă seamă, că deși acum se uzează mai mult de forța de atac decât în lunile de iarnă, nu se poate încă vorbi de o părsire a fazei războiului de poziții. Este vorba numai de o caracteristică a frontului german, care a rămas valabilă și pe timpul iernii, acela care îi permite o elasticitate deosebită. Forțele germane, au reușit să atace și în cursul iernii, fără a-și schimba linia așa numită „de iarnă”, după cum își pot permite acum să atace, fără a aduce vreo schimbare pozițiilor alese.

Spre deosebire de războiul trecut, comandamentul german întrebunțează azi o tactică cu totul nouă. Ar fi absurd să atribuim comandamentului armatei germane concepții învechite în materie de ofensivă, cum ar fi acelea ce se aplicau odinioară pe frontul occidental, urmărindu-se numai câștiguri de teren și ocupări de localități într'o zonă limitată. Comandamentul german a rămas la concepția ofensivei moderne în stil mare, prin care se urmărește distrugerea forțelor inamice prin coordonarea tuturor armelor, spre a obține decizia. În ultimul timp se remarcă o activitate sporită, în sectorul de nord al frontului din răsărit, unde luptele s'au intensificat considerabil. Forțele sovietice atacă în istmul Aunus,

dar n'au înregistrat niciun succes. Știri din izvor oficial german arată, că și pe acest front desghețul a început să împiedece operațiunile. Se arată anume, că în unele puncte soldații germani au trebuit să lupte adeseori îngropați până la piept în mocirlă. Este un semn, că sovieticii chiar dacă ar voi să mai întreprindă ceva în acest sector, nu vor mai putea face, din cauza lichiefierii terenului.

O altă știre este aceea care arată că apele din Golful Finlandei încep să se desghețe. Știrea are însemnătatea ei, deoarece Rușii vor face de-acum înainte mari eforturi pentru a aproviziona pe apă Leningradul, după ce căile lor de pe uscat au fost tăiate.

Știrile referitoare la sectorul de centru, arată că luptele continuă în regiunile Viasma, Briansk, Staraia Rusa și Rjev, unde Rușii fac de aproape șase săptămâni eforturi mari, dar zadarnice. Comunicatele sovietice nici nu mai anunță marile operațiuni ofensive de odinioară, mulțumindu-se să declare că pe front nu s'a petrecut nimic esențial.

În schimb se anunță că în sectorul de sud pământul începe să se usuce și va deveni cât de curând propriu pentru operațiuni militare. Aci luptele continuă ca și în sectorul central, iar presiunea sovietică din sectorul Charkow-Bielgorod n'a slăbit, dar nici n'a adus atacanților vreun avantaj strategic. În Crimeea, însă, pare a fi liniște completă. Numai aviația germană și-a intensificat raidurile asupra coastei de răsărit a Mării Negre, bombardând violent porturile de pe coastele Caucaziei și la Sevastopol unde bombardamentele germane sunt foarte regulate.

Aspectele războiului naval

În actualul războiu, nu trebuie pierdute din vedere aspectele războiului submarin pe care îl duce Germania. După calculele germane, până la data de 20 Aprilie au fost scufundate în apele americane un număr de 203 vapoare, cu un tonaj de 1.467.000 tone, ceea ce însemnează un rezultat excepțional pentru un timp de cinci luni de zile. De sigur că acest rezultat se datorește priceperii desăvârșite a comandanților germani de submarine, dar nu mai puțin uimitoarei lipse de vigilență a apărării de coastă americane, care poate fi constatată pretutindeni. Activitatea acestei flote submarine, condusă de către amiralul Dönitz, este extraordinară, deoarece pe lângă raidurile permanente în apele americane, și în timpul acestora, o altă escadră de submarine a atacat instalațiile petrolifere din golful Bullen (insula Curacao) distrugând un număr de tancuri pentru transportul carburanților, care se aflau în port, iar alte submarine, au atacat cu tunurile coastele Palestinei și Siriei, avariind grav instalațiile uzinei dela Jaffa. Nu mai puțin este de remarcat activitatea submarinelor germane în Mediterană, fapt care a determinat pe Englezi să întrebunțeze pe această rută numai vase cu pânze, a căror pierdere e mai puțin costisitoare.

Războiul din Pacific

Din sursă engleză se recunoaște faptul că Japonezii pregătesc o mare ofensivă împotriva coastelor orientale ale Indiei și Insulei Ceylon. Momentan, se înțelege că nu poate fi vorba decât de o ofensivă aeriană, dar ea va avea totuși darul să arunce o gravă primejdie asupra regiunilor vizate, dacă Englezii nu vor găsi mijloacele să-și întărească apărarea aviațică și navală din India. Pierderea Ceylonului, prin distrugerea apărării insulei și apoi prin cucerirea ei de către Japonezi, ar însemna tăierea completă a legăturilor cu Marea Roșie și Orientul apropiat. Ofensiva aeriană care se desfășoară asupra Maltei, cel de al doilea bastion al acestei căi, pare să corespundă cu planurile ofensivei japoneze.

De altfel însuși generalul Wawell, spunând că India poate rezista chiar dacă unele regiuni ar fi ocupate, adaogă totuși că este imposibilă organizarea unei apărări totale a coastelor indiene.

În Birmania, înaintarea japoneză se desfășoară cu repeziciune, trupele japoneze aflându-se la 150 km, departe de Mandalay. În Filipine au fost deasemeni ocupate mai multe insule și câteva porturi însemnate.

Nu lăsați vitele neingrijite. Este avutul vostru și al țării. Veți avea nevoie de ele la muncile din primăvară.

Redactor responsabil
ION BOZDOG